

mil jõggi olli kallast ülleastunud, kandis Peter, kes rammus pois olli, Ewat selial labbi. Teine teise kõrvas kõndides aiasid nemmad issekestis mõnnusat jutto. Sel wiisil tousis laste wahhel süddamelik sõbrus ja armastus. Pärast kui mollemad ollid firriko õppetusse al olnud ja esimest korda pühha lauale sanud, kaswis nende süddamelik armastus teine teise wasto ikka süggawamini. Nüüd agga tousis neil waestel üks willetsusse torm teise järrele, ja se putus keige wallusamine Ewase. Esiteks juhtus seal küllas üks surma haigus, ja Ewa issa, kes tännini suugu ommeti lapse järrele olli kulanud, surri nende esimeste bulgast ärra. Siis tuli Ewa issa wend, se tigge Hans Huber, mõldri perrese, ütles, et temmal kui tüdrukko wõõrmü dril täis õigus olli, tedda ennese orjaks wõtta, ja mõldri rahwas ei tohtind sedda mitte keelda. Ewa piddi nüüd keigest lahkuma, mis temma siin Ma peäl armastas. Peter ei näinud tedda monned head aastad mitte, sest et isse piddi

kui handwerki sel reisi peäle minnema. Se armastusse meel Ewa wasto läks sest küll natukest allapiddi; agga Ewa jures. jõi armastus Peetri wasto ikka terwelt temma süddamesse.

Hans ei olleks omma sitkusse pärrast Ewat küll mitte ennese leiba wõtnud, kui ei olleks arwanud, sel wiisil sedda palka ennesel piddada, mis piddi ühhe wõõra tüdrukule maksma. Orri, kes temmal tännini olli olnud, sai siis kōhhe tenistussest lahti moistetud, kui Ewa senna perrese sai, ja neil kūrjal ning ahnel leiwawannemattel wõõrad orjad ei seisand muidogi kaueminne mitte kui hādada pärrast üks aasta. Zeniad seal perres ei sanud mitte täieste süa, agga tōōd sai neile raske ahwardamisega ni rohkeste ette pandud, et piddid hommikust õhtust sadik ja ei arwaste ka mitte poled oōd tō kallal seisma, kui ei tahtnud hirmsaid wandumisse sanno kuulda, ja aiosi weel pahemat katsda. Menda olli waese Ewa seisus seal onno maias ja tenistuses.